

قرار ترک سیر تعقیب و قرار بایگانی کردن پرونده و قرار توقف تحقیقات در حقوق ایران

محمدجعفر رضایی آهوانویی

کارشناس ارشد گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، سمنان، ایران

چکیده

جرم نبودن مورد اتهام به این معنا که فعل یا ترک فعلی که متهم به اتهام آن تحت تعقیب قرار گرفته است، موضوع هیچ یک از عناوین کیفری نبوده و قرار موقوفی تعقیب و منع تعقیب که دادستان با آن موافق باشد از سوی شاکی خصوصی قابل اعتراض در دادگاه صالح است. یکی از وظایف دادستان این است که شخصاً یا از طریق دادیاران، تحقیقات لازم را درباره اعمال خلاف قانونی که در حوزه قضایی صورت گرفته است، انجام دهد و متهم یا متهمان آن را تعقیب کند، اما قانونگذار در مواردی اجازه بایگانی پرونده را برای دادستان تجویز کرده است. بر اساس ماده ۸۰ قانون آیین دادرسی کیفری سال ۱۳۹۲، در جرایم تعزیری درجه هفت و هشت، چنانچه شاکی وجود نداشته یا گذشت کرده باشد، در صورت فقدان سابقه محکومیت مؤثر کیفری، مقام قضایی می تواند پس از تفهیم اتهام با ملاحظه وضع اجتماعی و سوابق متهم و اوضاع و احوالی که موجب وقوع جرم شده است و در صورت ضرورت با اخذ التزام کتبی از متهم برای رعایت مقررات قانونی، فقط یک بار از تعقیب متهم خودداری کند و قرار بایگانی پرونده را صادر کند. در این مقاله سعی شده است که قرار ترک سیر تعقیب و قرار بایگانی کردن پرونده و قرار توقف تحقیقات در مباحث حقوقی ایران مورد بررسی و واکاوی قرار بگیرد.

کلمات کلیدی: ترک تعقیب، بایگانی پرونده، توقف تحقیقات، حقوق ایران